

Sreda, 15. december 2010

Prihodnost strateškega partnerstva med Afriko in EU po tretjem vrhunskem srečanju EU-Afrika

P7_TA(2010)0482

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 15. decembra 2010 o prihodnosti strateškega partnerstva med EU in Afriko po tretjem vrhunskem srečanju EU-Afrika

(2012/C 169 E/06)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju izjave predsednikov držav ali vlad z dne 30. novembra 2010 v Tripoliju,
 - ob upoštevanju izjave pred vrhunskim srečanjem evropskega in vseafriškega parlamenta z dne 27. novembra 2010,
 - ob upoštevanju členov 177 do 181 Pogodbe o Evropski uniji,
 - ob upoštevanju člena 110(4) svojega poslovnika,
- A. ker partnerstvo med Afriko in Evropsko unijo temelji na vzajemnem interesu za izkoriščanje njihovih združenih potencialov,
- B. ker izjava iz Tripolija izraz volje različnih voditeljev do utrditve strateškega partnerstva, vzpostavljenega med tema celinama pred tremi leti, da bi se skupaj spoprijeli s skupnimi izzivi in spodbudili trajnostno gospodarsko rast v korist vseh v Afriki,
- C. ker Evropska unija zagotavlja več kot polovico razvojne pomoči in je še vedno glavna trgovinska partnerica Afrike,
- D. ker Afrika sklepa nova partnerstva, zlasti z velikimi azijskimi in latinskoameriškimi državami,
1. pozdravlja sprejetje strateškega akcijskega načrta za obdobje 2010–2013 in partnerstev v okviru tega načrta ter upa, da bo prispeval k sporazumu iz Cotonouja in Sredozemski uniji ter da gre za izraz ambicioznega pristopa k medcelinskim odnosom;
 2. poudarja, da bi morala biti načela skupne strategije Afrika-EU zasnovana tako, da bi podpirala trajnostne potrebe držav v razvoju, zato da bi se lahko spopadle z revščino, zagotovile dostojen dohodek in preživetje ter uresničevanje temeljnih človekovih pravic, vključno s socialnimi, ekonomskimi in okoljskimi pravicami;
 3. želi, da bi bile težave, ki so se pojavile pri izvajanju prvega akcijskega načrta 2008–2010, v poduk, in upa, da bodo uresničene namere, ki so jih predsedniki držav in vlad načelno izrazili v svoji končni izjavi;
 4. z zanimanjem ugotavlja, da bi lahko zasebnemu sektorju in civilni družbi, zlasti iz Afrike, omogočili, da bi precej bolj učinkovito prispevala k strategiji kot doslej;

Sreda, 15. december 2010

Partnerstvo 1. Mir in varnost

5. poleg tega priznava pomembno razsežnost regionalnega povezovanja za rast in razvoj ter poudarja zlasti zavezo iz izjave iz Tripolija, da se v tesnem sodelovanju z regionalnimi organizacijami omogoči popolno delovanje afriško strukture za mir in varnost;

6. pozdravlja napredek, dosežen pri izvajanju afriške strukture za mir in varnost, da bi se spopadli z izzivi na področju miru in varnosti na afriški celine; s tem v zvezi poudarja pomen predvidljivega in trajnostnega financiranja operacij za podporo miru v Afriki, potrebo po vzpostavitvi lokalnih zmogljivosti za odpor ter odločenost za zaščito civilistov v oboroženih konfliktih;

7. meni, da je tudi politika preprečevanja konfliktov bistven pogoj za trajni mir ter da bi bilo treba obravnavati strukturne vzroke konfliktov z vzpostavitvijo politike trajnostnega razvoja, da bi zadostili osnovnim potrebam prebivalcev Afrike in se borili proti brezposelnosti ter socialnim in ekonomskim krivicam;

8. meni, da je sprejetje novega zakona ZDA o krvavih mineralih velik korak naprej v boju proti nezakonitemu izkoriščanju mineralov v Afriki, saj se iz tega napajajo državljanske vojne in konflikti; meni, da bi morala Komisija in Svet oblikovati podobna predloga, da bi zagotovili sledljivost uvoženih mineralov na trgu EU, pri tem pa upoštevati pobude za preglednost v ekstraktivni industriji;

Partnerstvo 2. Demokratično upravljanje in človekove pravice

9. poziva Evropsko unijo in Afriško unijo, naj se skupaj spopadeta s ključnimi vprašanji skupnega pomena, kot so odzivi na politično krizo, ter podpreta gospodarsko upravljanje, da bi določili skupne prednostne naloge na tem področju z novo platformo za dialog o upravljanju in človekovih pravicah;

10. pozdravlja, da sta se Afrika in EU skupaj zavezali k temeljnim načelom, med katere spadajo spoštovanje človekovih pravic, demokratična načela, načelo pravne države ter obsojanje vseh oblik terorizma;

11. ugotavlja, da so predsedniki držav ali vlad v svoji izjavi izjavili, da so „združeni [...]“, da bi zagotovili varstvo človekovih pravic na obeh celinah; poudarja načelo univerzalnosti teh pravic, ki ga je treba upoštevati zlasti pri ukrepih, predvidenih v okviru partnerstva za demokratično upravljanje in človekove pravice;

12. glede na nenehna prizadevanja za demokratično upravljanje in človekove pravice močno obžaluje, da je bil Robert Mugabe povabljen na 3. vrhunsko srečanje EU-Afrika in na njem dejavno sodeloval; poziva vse udeležence, naj v prihodnje zavzamejo odločnejše politično stališče, da bi jasno sporočili svoje trdno prepričanje o pravni državi in demokraciji;

13. poziva, naj izvajanje vseh ukrepov v okviru posameznih partnerstev poteka brez vsakršne diskriminacije na podlagi spola, rase, etničnega izvora, vere ali prepričanja, invalidnosti, starosti, spolne usmerjenosti ali diskriminacije oseb, ki živijo z virusom HIV/aidsom;

14. odobrava poziv vseafriškega parlamenta vsem državam članicam Afriške unije, naj ratificirajo listino Afriške unije o demokraciji, volitvah in upravljanju;

15. poudarja poziv predsednika Evropskega sveta Hermana Van Rompuyja, naj afriški voditelji podprejo Mednarodno kazensko sodišče in se popolnoma zavežejo načelu boja proti nekaznovanosti;

16. poziva Evropsko unijo in Afriško unijo, naj si skupaj prizadevata za vzpostavitev boljšega sodelovanja med Afriko in Evropo v ustreznih mednarodnih forumih, vključno z Združenimi narodi;

Sreda, 15. december 2010

Partnerstvo 3. Trgovina, regionalno povezovanje in infrastruktura

17. pozdravlja dogovor, sklenjen med Evropsko unijo in Afriško unijo za začetek političnega dialoga, da bi našli rešitve za vprašanja skupnega pomena v zvezi s sporazumi o gospodarskem partnerstvu; priznava, da so regionalno povezovanje, trgovina in naložbe bistvenega pomena za gospodarsko stabilnost in trajnostno rast;

18. poziva Evropsko unijo in Afriško unijo, naj sodelujeta na področju trajnostnega izkoriščanja surovin, s posebnim poudarkom na krepitvi zmogljivosti, upravljanju, razvoju infrastrukture, naložbah, geološkem znanju in veščinah ter na preglednosti pogodb o rudarjenju; v zvezi s tem poziva k uvedbi okolju prijaznih in družbeno trajnostnih politik glede surovin, ki bodo koristile tudi lokalnemu prebivalstvu;

19. poziva vse države članice Afriške unije, naj na eni strani spodbudijo vzpostavljanje pravnega in fiskalnega okvira, ugodnega za spodbujanje gospodarske rasti, in privabijo neposredne tuje naložbe, na drugi strani pa odpravijo korupcijo ter zmanjšajo birokracijo in slabo upravljanje;

20. poziva afriške voditelje in voditelje EU, naj spoštujejo zavezo iz Tripolija in strategijo uporabijo kot orodje za spodbujanje notranje trgovine v Afriki, vključno z nadgrajenimi paketi podpore za regionalne gospodarske skupnosti in izboljšanje infrastrukture na afriški celini;

Partnerstvo 4. Razvojni cilji tisočletja

21. ugotavlja, da so se države Evropske unije ponovno zavezale, da bodo do leta 2015 namenile 0,7 % svojega BDP razvojni pomoči, kar je ključnega pomena za uresničitev razvojnih ciljev tisočletja do leta 2015;

22. si bo zlasti prizadeval zagotoviti, da bo pri izvajanju vseh partnerstev prednostna naloga uresničevanje razvojnih ciljev tisočletja;

23. opozarja, da je za uresničevanje razvojnih ciljev tisočletja potrebna uvedba posebnih dejavnosti na področju zdravja mater, zdravja novorojenčkov in zdravja otrok, enakosti spolov, izobraževanja, zemljiške politike, trajnostnega razvoja, dostopa do vode in čistilnih naprav ter pomoči invalidnim osebam; spodbuja nadaljevanje programov na področju izobraževanja in zdravja;

24. poudarja, da je treba povsod v Afriki zagotoviti prehransko varnost in trajnostno okrepiti kmetijstvo in ribištvo, zlasti male kmete in ribiče;

25. opozarja na prevladujočo vlogo, ki jo ima kmetijstvo v gospodarstvih afriških držav; zato poudarja osrednjo vlogo, ki jo imata usklajevanje sanitarnih in fitosanitarnih standardov ter krepitev zmogljivosti za afriški kmetijski sektor;

26. obžaluje, da nekateri tuji vlagatelji, ki jih podpirajo vlade, kupujejo kmetijska zemljišča v Afriki, kar utegne ob neustrezni ureditvi ogroziti lokalno preskrbo s hrano ter povzročiti hude in daljnosežne posledice, če to vprašanje ne bo obravnavano na vrhunskem srečanju;

27. meni, da bi morali afriški in evropski voditelj pokazati svojo dejansko zavezanost oblikovanju mehanizma, s katerimi bi preprečili nezakoniti beg kapitala in davčne utaje, pri poročanju po državah spodbudili popolno preglednost ter povečali mednarodni pritisk na vse jurisdikcije, ki bi utegnile omogočiti izogibanje davkom ali davčne utaje v Afriki;

Partnerstvo 5. Energija

28. meni, da je energija iz obnovljivih virov bistvena za gospodarski in socialni razvoj v Afriki ter opozarja na poziv predsednika Komisije Josėja Manuela Barrosa k okolju prijazni energetske revoluciji v Afriki;

Sreda, 15. december 2010

29. pozdravlja načrt Afrika-EU za sodelovanje na področju obnovljivih energij ter politične cilje, določene na srečanju na visoki ravni o energiji septembra 2010 na Dunaju, ki jih je treba doseči do leta 2020, zlasti v zvezi z dostopom dodatnih sto milijonov afriških državljanov do sodobnih in trajnostnih energetske storitev, podvojitvijo zmogljivosti čezmejnih električnih povezav v Afriki, podvojitvijo uporabe naravnega plina v Afriki in povečanjem uporabe obnovljivih virov energije v Afriki ter izboljšanjem energetske učinkovitosti v vseh sektorjih na tej celini;

Partnerstvo 6. Podnebne spremembe

30. poziva Evropsko in Afriško unijo, naj združita prizadevanja za zmanjšanje emisij, ki so posledica krčenja in propadanja gozdov;

31. opozarja na zavezo Evropske unije, da bo v obdobju 2010–2012 namenila 7,2 milijarde EUR za nujne pobude in projekte na področju podnebnih sprememb, od česar naj bi bil znaten del dodeljen za Afriko;

32. poudarja, da podnebne spremembe najprej oškodujejo najrevnejše na svetu, in poziva vse akterje, naj podprejo države v razvoju pri prilagajanju posledicam podnebnih sprememb ter naj izkoreninijo revščino s razvojem nizkoogljičnih rešitev;

33. ugotavlja, da je doseganje napredka pri svetovnem dogovoru glede podnebja bistveno za omejevanje revščine, in v zvezi s tem poudarja velikanski potencial naravnih virov, kot so sonce, veter, reke in plimovanje, ki jih je v državah v razvoju v izobilju;

Partnerstvo 7. Preseljevanje, mobilnost in zaposlovanje

34. opaža, da ima preseljevanje v resnici pozitiven učinek, in vztraja, da so za zmanjšanje negativnih učinkov nezakonitega priseljevanja potrebna skupna strategija s časovnim načrtom in namenski projekti;

35. opominja na zavezo vseh partnerjev za ustvarjanje več in boljših delovnih mest s spodbujanjem trajnostne in vključujoče rasti;

36. pozdravlja okrepitev obstoječih programov glede mobilnosti študentov in visokošolskih profesorjev s pobudami, kakršna je Vseafriška univerza ali Usklajevanje izobraževalnih struktur in programov;

37. meni, da je beg možganov med glavnimi težavami Afrike in da je treba strokovnjake, ki so zapustili državo, močno spodbujati, da se vrnejo in uporabijo pridobljeno izobrazbo v svojih državah izvora;

Partnerstvo 8. Znanost, informacijska družba in partnerstva na področju vesolja

38. pozdravlja začetek dialoga na visoki ravni o znanstveni in tehnološki politiki, in sicer na ravni visokih uradnikov in ministrov, da bi okrepili okvir sodelovanja na znanstvenem in tehnološkem področju, da bi v Afriki hitreje spodbudili vključujočo gospodarsko rast in družbeni razvoj;

Splošne ugotovitve

39. ugotavlja, da Sudan ni zastopan, saj oblasti te države menijo, da niso zavezane izjavi predsednikov držav in vlad iz Tripolija, ter želi, da bi se v skladu s to izjavo izvajali vsi elementi iz mirovnega sporazuma iz leta 2005, torej tudi referendum, načrtovan za januar 2011, ki mora prebivalcem južnega Sudana omogočiti, da na miroljuben način izberejo svojo usodo;

40. obžaluje, da se nekateri predsedniki držav ali vlad iz večjih držav članic Evropske unije niso mogli udeležiti vrhunskega srečanja EU-Afrika;

Sreda, 15. december 2010

41. obžaluje, da skupne strategije Afrika-EU ne spremlja finančni program, in ponovno poziva k vključitvi Evropskega razvojnega sklada v proračun EU, da bi zagotovili parlamentarni nadzor nad izvajanjem različnih finančnih instrumentov EU, ki se uporabljajo pri vzpostavljanju različnih partnerstev;
42. upa, da bodo ministrstva bolj vključena v izvajanje te strategije;
43. poziva, naj se vseafriškemu parlamentu in Evropskemu parlamentu omogoči opravljanje vloge nadzora nad izvajanjem strateškega akcijskega načrta;
44. poziva nacionalne parlamente vseh afriških držav in držav Evropske unije, naj preučijo strateški načrt in o njem razpravljajo;

*

* *

45. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu in Komisiji ter svetu in komisiji Afriške unije, visoki predstavnici Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko, vladam in parlamentom držav članic, skupni parlamentarni skupščini AKP-EU in vseafriškemu parlamentu.

Temeljne pravice v Evropski uniji (2009) - Učinkovito izvajanje po začetku veljavnosti Lizbonske pogodbe

P7_TA(2010)0483

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 15. decembra 2010 o razmerah na področju temeljnih pravic v Evropski uniji (2009–2010) – učinkovito izvajanje po začetku veljavnosti Lizbonske pogodbe (2009/2161(INI))

(2012/C 169 E/07)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju preambule Pogodbe o Evropski uniji, zlasti drugega odstavka in odstavkov štiri do sedem,
- ob upoštevanju členov 2, 3(3), druga alineja, 6 in 7 Pogodbe o Evropski uniji,
- ob upoštevanju Listine Evropske unije o temeljnih pravicah z dne 7. decembra 2000, ki je bila razglašena v Strasbourgu 12. decembra 2007,
- ob upoštevanju Evropske konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin (EKČP),
- ob upoštevanju sporočila Komisije „Strategija za učinkovito izvajanje Listine o temeljnih pravicah v Evropski uniji“ (KOM(2010)0573),
- ob upoštevanju vseh sorodnih konvencij in priporočil Sveta Evrope in Organizacije združenih narodov, tudi specializiranih organov za spremljanje, s področja temeljnih pravic,
- ob upoštevanju odločitev in sodne prakse Sodišča Evropske unije in Evropskega sodišča za človekove pravice,